1951
ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24

ହରଲା

ବନାମ

ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ

[ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ ଏବଂ ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମ, 1923, *ଧାରା* 3 *(b) - ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ,* 1923 - *ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଇନ ଯାହା ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ - ଆଇନର ବୈଧତା - ଆଇନଗୁଡିକର ପ୍ରଖ୍ୟାପନର ଆବଶ୍ୟକତା - ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ*

ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ କୌଣସି ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ କିଛି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପନ୍ଥାରେ ପ୍ରସାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା କ'ଣ ଅଟେ; କିମ୍ବା ଅତି କମରେ କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମ କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହିପରି ଜ୍ଞାନକୁ ସଠିକ୍ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ତତ୍ପରତା ଦ୍ୱାରା ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଜୟପୁର ରାଜ୍ୟର ସରକାର ଏବଂ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ 1923 ରେ ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ନାମକ ଏକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଇନଟି ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା କିମ୍ବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇନଥିଲା । ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମ, 1923ର, ଯାହା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1 ନଭେମ୍ବର, 1924 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ଧାରା 3 (b) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଜୟପୁର ରାଜ୍ୟର ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇନ ... "(b) ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଆଇନ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ପାରିତ ହେବ ଏବଂ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।" 1938 ମସିହାରେ ଏକ ଧାରା ଯୋଡ଼ା ଯାଇ ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ "ଏହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1, 1924 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।"

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆଇନଟିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକାଶନ କିମ୍ବା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ ବିନା ପରିଷଦର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କେବଳ ପାରିତ କରିବା ଆଇନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ଏକ ବୈଧ ଆଇନ ନଥିଲା । *ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ,* ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମଟି ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମ, 1923ର ଧାରା 3 (b) ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯାଇନଥିଲା, କାରଣ 1 ନଭେମ୍ବର, 1924ରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଏହା ଏକ ବୈଧ ଆଇନ ନଥିଲା, ଏବଂ 1938ରେ କେବଳ ଏକ ଧାରାକୁ ଯୋଡି ଏହାକୁ 1924ରେ ବଳବତ୍ତର କରିବାର କୌଣସି ଲାଭ ନଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5/1951 । ଅପରାଧିକ ସନ୍ଦର୍ଭ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବତ 2005 ର 229 ରେ ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ (ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ନୱଲ କିଶୋର ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡେଭ) 18 ଅଗଷ୍ଟ, 1950 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଏଚ୍. ଜେ. ଉମ୍ରିଗର* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜି. ସି. ମାଥୁର* ।

1951 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 50 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଭାବରେ ଏହି ମାମଲାଟି ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର *ଆଇନଗତ କ୍ଷମତା*କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠୁଥିବାରୁ ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆମେ କାଳାନୁକ୍ରମିକ ଭାବେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ।

ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ଜୟପୁରର ଶାସକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ସମେତ ସରକାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଥିଲା । 7 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1922 ରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାରାଜା, ଜଣେ ନାବାଳକ ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ମହାରାଜାଙ୍କ ନାବାଳକତ୍ୱ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟର ସରକାର ଏବଂ ପ୍ରଶାସନର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଏକ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

11 ଡିସେମ୍ବର, 1923 ରେ, ଏହି ପରିଷଦ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିଥିଲା ଯାହା ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶନ ବିନା, କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ବିନା ଏହି ସଂକଳ୍ପକୁ କେବଳ ପାରିତ କରିବା, ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା କି । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆମର କାରଣ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଆଉ କିଛି ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ।

ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍, 1923 ମସିହାରେ - ଆମକୁ ସଠିକ୍ ତାରିଖ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ) ସେହି ପରିଷଦ ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମ, 1923 ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (b) ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା:-

"3. ଶାସକଙ୍କ ବିଶେଷାଧିକାର ଅଧୀନରେ ଜୟପୁର ରାଜ୍ୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇନ ନିମ୍ନମତେ ହେବ:

(b) ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀ, ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଆଇନ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ପାରିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରିବ ।

ଏହି ଆଇନ 1924 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 1 ତାରିଖରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ 1 ନଭେମ୍ବର, 1924 ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ରାଜପତ୍ରରେ କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା କାରଣ ସେହି ତାରିଖରେ ଆଗରୁ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଏହା ଏକ "ନିୟମାବଳୀ" ଥିଲା ।

ଏହାର ପରିଣାମର ଅନ୍ୟ ଏକ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଯେ 19 ମେ, 1938ରେ, ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 1କୁ ଉପ-ଧାରା (c) ର ସଂଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନମତେ ଥିଲା:

"(c) ଏହା 1924 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1 ତାରିଖରୁ ଲାଗୁ ହେବ ।"

ଯେଉଁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା 1948 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 8 ତାରିଖରେ ଘଟିଥିଲା ।

ପ୍ରଥମେ ଏହି ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ଅଧିନିୟମ, ଯଥା 19 ମେ, 1938 ମସିହାର ଅଧିନିୟମକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଆମେ ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ରଖି ପାରିବା କାରଣ, ଯଦି ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ସମୟରେ ବୈଧ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଚଉଦ ବର୍ଷ ପରେ କେବଳ ଏକ ଧାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଯେ ଏହା ଚଉଦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ଏକ ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟହୀନ ହେବ । 1938 ମସିହାରେ ଏକ ଆଇନ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ 1 ନଭେମ୍ବର, 1924 ମସିହା ପରେ ସମସ୍ତ ଅଧିନିୟମକୁ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିଲା । ତେଣୁ, ଯଦି ସେହି ତାରିଖରେ ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ଏକ ବୈଧ ଅଧିନିୟମ ନଥିଲା, ତେବେ ଚଉଦ ବର୍ଷ ପରେ ରାଜପତ୍ରରେ ଏହାର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧାରାର ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବୈଧ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 1923ର ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିଲା; ତେଣୁ ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ଏହା ବୈଧ ହୋଇନଥିବ, ତେବେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧାରାର ପ୍ରକାଶନ ଏହାକୁ ବୈଧ କରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଆମକୁ ବିବେଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଆଇନକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଯାଇପାରିବ କି ଯାହା 1938 ରେ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା 1924 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଆମକୁ 1923 ମସିହାର ସ୍ଥିତିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଛି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି ଯେ ଜୟପୁର ପରିଷଦର କେବଳ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ ।

ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ଯେ ଜୟପୁରରେ କେଉଁ ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଆମକୁ କିଛି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, କିମ୍ବା କୌଣସି ରୀତିନୀତି ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲା ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପରିଚାଳନା କରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ କିମ୍ବା ରୀତିନୀତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଥିବା ବିଷୟକୁ ନେଇ ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ତତ୍ପରତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିପାରିନଥିଲେ, ତାକୁ ନେଇ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ କରିବା କିମ୍ବା ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ କୌଣସି

1951
ହରଲା
ବନାମ
ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ କିଛି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଉପାୟରେ ପ୍ରସାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା କ 'ଣ ଅଟେ; କିମ୍ବା ଅତି କମରେ କିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମ କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହିପରି ଜ୍ଞାନକୁ ସଠିକ୍ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ତତ୍ପରତା ଦ୍ୱାରା ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେ ଏକ ପ୍ରକୋଷ୍ଠର ନିଭୃତ ସ୍ଥାନରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁଠାକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ କିଛି ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ସଭ୍ୟ ମାନବ ପାଇଁ ଘୃଣ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟତୀତ କେବଳ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ । ଏହା ତାଙ୍କ ବିବେକକୁ ଆଘାତ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ତେଣୁ କୌଣସି ଆଇନ, ନିୟମ, ନିୟମାବଳୀ କିମ୍ବା ରୀତିନୀତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ ଯେ ଏକ ଆଇନ ଏହିପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିଛି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶନ ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

ଇଂଲଣ୍ଡରେ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଦିନର ପ୍ରଥମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ସଂସଦର ଅଧିନିୟମଗୁଡିକ ଆଇନ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁ ଦିନ ସେଗୁଡିକୁ ରାଜକୀୟ ସମ୍ମତି ମିଳିଥାଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ରାଜକୀୟ ଘୋଷଣା ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟୀକା (a) ହଲ୍ସବରୀଙ୍କ ଇଂଲଣ୍ଡର ନିୟମ (ହେଲସାମ ସଂସ୍କରଣ)ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 776, ପୃଷ୍ଠା 601, ଏବଂ ହଲ୍ସବରୀଙ୍କ ଇଂଲଣ୍ଡର ନିୟମ (ହେଲସାମ ସଂସ୍କରଣ)ର ଖଣ୍ଡ VI ଏବଂ 32, ପୃଷ୍ଠା 150 ଟିପ୍ପଣୀ (r) କୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ତଥାପି, ସଂସଦର ଏକ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟତୀତ ଯଦିଓ ଏକ ରାଜକୀୟ ଘୋଷଣା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରକାରର ଆଇନ ଅଟେ ଯାହା ବ୍ରିଟିଶ ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାତ, ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଘୋଷଣାକୁ ଆଇନରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ, ସଂସଦର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଏବଂ ଲଣ୍ଡନ ରାଜପତ୍ରରେ ଏପରି ପ୍ରକାଶନ ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ବୈଧ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏଡିନବର୍ଗ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ଏହାକୁ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ବୈଧ କରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେବଳ ଏକ ରାଜକୀୟ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ପ୍ରଣୟନ କିମ୍ବା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ଅଧିନିୟମରେ ପରିଣତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର

ପ୍ରକାଶନ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାଶନର ପଦ୍ଧତି ସଂସଦର ଏକ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଂସଦର ଯେଉଁ ଅଧିନିୟମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ, ତାହା ହେଉଛି 1877 ର କ୍ରାଉନ୍ ଅଫିସ୍ ଅଧିନିୟମ (40 ଏବଂ 41 ଭିକ୍ଟୋରିଆ ଅଧ୍ୟାୟ 41) । କେତେକ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ବିଷୟରେ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ, ପରିଷଦରେ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଅଧିନିୟମ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ତେଣୁ କ୍ରାଉନ୍ ଅଫିସ୍ ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ରିଟିଶ ସଂସଦ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛି ଯେ ଖାଲି ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଯଦି ପରିଷଦରେ ଏକ ଆଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରକାଶନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିପାରିବେ । କ୍ରାଉନ୍ ଅଫିସ୍ ଅଧିନିୟମ ମହାମାନ୍ୟ ପରିଷଦକୁ ଏହି ଆଇନଗୁଡ଼ିକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ କରାଇବାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାରକୁ ଯତ୍ନର ସହ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ସଙ୍ଗଠନକୁ ଏଥିପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ପରିଷଦରେ ଏକ ଆଦେଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଆମେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଯେ ଯଦି ଏହି ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକ କଠୋର ଭାବରେ ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ନହୁଏ, ତେବେ ସେଗୁଡିକ ବୈଧ ଆଇନ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନୀତିକୁ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, କିଛିଟା ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ, *ଜନସନ ବନାମ ସରଜାଣ୍ଟ*(1)ରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବିନ୍ସ, ମଟର ଏବଂ ପଲ୍ସ (ଯୋଗାଣ ବରାଦ) ଆଦେଶ, 1917 ଅଧୀନରେ ଖାଦ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଏକ ଆଦେଶ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନଜଣାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଆଦେଶ ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶ ସଂସଦର ଏକ ଅଧିନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ପାର୍ଥକ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ବ୍ରିଟିଶ ସଂସଦର ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବିତର୍କଗୁଡ଼ିକ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥାଏ,

---

(1) [1918] 1 K.B. 101; 67 L.J.K.B. 122.

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଭରସା କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଯାହା କରାଯାଇଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି । ସେମାନେ ଖବରକାଗଜରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ବେତାର ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଚାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ଜଣେ ଖାଦ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ରାଜକୀୟ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଆଦେଶ ଇତ୍ୟାଦି ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ପ୍ରକାଶନର ପଦ୍ଧତି ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ; ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଯାହା ଏକ ଭଲ ପଦ୍ଧତି ଅଟେ ତାହା ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଉତ୍ତମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରକାଶନ, ଯାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଇଂଲଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏହି ନୀତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । କୋଡ ନେପୋଲିୟନ ଦ୍ୱାରା ଫ୍ରାନ୍ସରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ "ଏହାର ପ୍ରଖ୍ୟାପନ ଅନୁଯାୟୀ" ଆଇନଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଯେ "ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଖ୍ୟାପନ ଜଣାଯାଇ ଥାଇପାରେ" ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ସେଗୁଡିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଭାରତରେ, ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିୟମର ନିୟମ 119 ଅଧୀନରେ ଉପୁଜୁଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, (*ସମ୍ରାଟ* ବନାମ *ମଘୁମଲ ଟେକୁମଲ*([1]), *ଶକୁର* ବନାମ *ରାଜା ସମ୍ରାଟ*([2])ଏବଂ *ବାବୁଲାଲ* ବନାମ *ରାଜା ସମ୍ରାଟ* ([3]) ଦେଖନ୍ତୁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲା ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଗଭୀରତର ନିୟମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ ।

ଜୟପୁର ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ପାରିତ କରିଥିବା ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ଏକ ସାର୍ବଭୌମ ସଂସ୍ଥା ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ନିଜ ଅଧିକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲା । ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1923 ରେ ଜୟପୁର ରାଜପତ୍ର ଅଧିସୂଚନା ଏହାର କ୍ଷମତାକୁ ପରିଭାଷିତ ଏବଂ ସୀମିତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ବ୍ରିଟିଶ ସମ୍ବିଧାନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଏବଂ ଧାରଣାର ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ହକଦାର, କାରଣ ଏହା ଅଚିନ୍ତିନୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ବ୍ରିଟାନିକ ମହାମାନ୍ୟଙ୍କ ଜଣେ

(1) I.L.R. 1944 Karachi107.

(2)I.L.R. 1944 Nag. 150.

(3)I.L.R. 1945 Nag. 762.

ପ୍ରତିନିଧି ଏପରି ଏକ ସଂଗଠନ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବିଷୟରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଯାହା ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରେମୀ ଲୋକମାନେ ଭାଗୀଦାର ଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ମୌଳିକ ନୀତି ପ୍ରତି ଏତେ ଘୃଣ୍ୟ କ୍ଷମତା ବିସ୍ତାର କରିପାରିବ । ଆମ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହା ଅଟେ ଯେ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଇନ କିମ୍ବା ରୀତିନୀତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଜୟପୁର ରାଜ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦର ଅଧିକତର ପ୍ରକାଶନ କିମ୍ବା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ ବିନା, କେବଳ ଏକ ସଂକଳ୍ପ, ଏକ ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1923ର ଜୟପୁର ଆଇନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (b) ସେତେବେଳେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀକୁ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ତାହା ହୋଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ କେବଳ ସେହି ସମୟରେ ବୈଧ ଥିବା ଆଇନଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସଂକଳ୍ପଗୁଡିକୁ ନୁହେଁ ଯାହା ଆଇନର ବଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନଟି ସଫଳ ହୋଇଛି । ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଯଦି ଜୋରିମାନା ପଇଠ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *ଆର୍. ଏ. ଗୋବିନ୍ଦ* ।
ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି: *ପି. ଏ. ମେହେଟ୍ଟା* ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ